

A la vora del foc | Xavier González-Costa | Actualitzat el 07/06/2020 a les 19:25

El malson de la Geganta

Il·lustracions: Bet Calderer / Text: Xavier González-Costa

A la Geganta cada vegada li costa més agafar el son. El Gegant ronca, i ella -també hi deu fer l'edat- es va posant nerviosa, comença a donar voltes al llit i acaba passant la nit en blanc.

És una sensació estranya, perquè tot i l'angoixa i la seguretat de no haver descansat ni un sol instant, somia! I si somia, deu voler dir que, ni que sigui una mica, bé ha dormit, i això la tranquil·litza... Malgrat, de vegades, com avui, prou hauria preferit la vigília més dolorosa, que el malson amb què, entresuada i panteixant, ha tornat a la incerta realitat.

(Arribava Corpus, però cap de les comparses sentia els quatre fuets que, cada any, els treien de la seva letargia. Ni el Tabal, que sempre anava més d'hora que tots els altres, ni les maces, que havien de ser les primeres de tastar el foc que hauria d'encendre, cremar i fer renéixer la vida berguedana. I arribava dimecres, i al migdia, les campanades de Sant Pere ressonaven en la buidor d'una plaça on ningú els esperava, ni dijous, ni divendres la canalla, ni dissabte ni diumenge. I quan volia cridar per despertar els altres, per advertir-los de què s'havien adormit i quelcom indesitjat, impossible i inexplicable estava passant, una mascareta quirúrgica li tapava el nas i la boca com una mordassa, i el seu crit s'ofegava perquè alguna cosa li rosegava els pulmons i no els arribava l'aire, mentre intuïa el tragí de tot de metgesses, metges i sanitaris que intentaven reanimar-la, entre sirenes d'ambulància i els xiulets d'un respirador que avisava que estava entrant en col·lapse i que tot s'acabava. I ella volia cridar, però no cridava. I volia respirar, però s'ofegava, i s'ofegava i s'ofegava, fins que es trobava la mort cara a cara, llaminera i somrient, i aleshores, finalment, es despertava...)

Havia estat el pitjor dels malsons que qualsevol patumaire podria imaginar-se. Era el pitjor dels malsons que cap patumaire hauria gosat mai imaginar-se.

Ha mirat al seu voltant i, entre la foscor matisada per l'albada que, a aquella hora, ja havia començat a desvetllar-se, ha entrellucat els Cavallets amb el cap cot com descansaven, les Guites amb el coll arronsat que també reposaven, els Nans Vells i els Nans Nous, tranquils i somnolents com qualsevol altra matinada, i l'Àliga, també endormiscada, que sempre a peu dret, elegant i majestuosa, els protegia i els resguardava.

Afortunadament, només havia estat el malson indesitjat, impossible i inexplicable que cap patumaire podria ni hauria gosat mai imaginar-se, i encara no era l'hora de llevar-se.

S'ha tornat a estirar, i contemplant embadalida la bellesa d'aquell perfil tan perfecte del Gegant que, plàcidament, dormia al seu costat, s'ha estremit al pensar que ni el pas ni l'arbitrarietat del temps podran mai separar-los i sentir el seu cor palpitant de tant com l'estimava, abans de tancar els ulls, arrambar suaument la galta a la seva espatlla i adormir-se, fins l'any que ve, una altra vegada.

X

avier González-Costa va començar a viatjar als vuit anys acompanyant a Juli Verne i a Tintin. Després, de gran, ha anat a veure si és veritat, cooperant amb la desapareguda organització "Viatgers sense Fronteres" que va presidir des de la seva fundació. És escriptor autodidacta, de formació acadèmica en el món de les ciències. Ha guanyat diversos premis de poesia i de teatre. Com a actor, porta més de vint-i-cinc obres de teatre al sarró del Garrofa, que va interpretar

durant vint-i-sis Nadals als Pastorets de Berga.

Bet Calderer és una Berguedana de Barcelona, artista i grafista. Sortida dels forns de la Facultat de Belles Arts de la capital, se sent orgullosa de poder dir que va començar a treballar al costat Pepe Calvo, amb qui va aprendre l'ofici de donar solucions de disseny gràfic per a empreses com Coca-cola, Santiveri, Martínez-Bimbo, Marcilla, etc. Des de fa quinze anys ha fet de la seva passió, la pintura i el dibuix, el seu modus vivendi. Ha col·laborat amb Ibèrica de dansa amb l'escenografia pictòrica de l'espectacle *Las estaciones?*.